

Perioada de timp actuală și cea viitoare (14)

Biserica, respectiv Adunarea - Botschafter

În veacul actual Adunarea sau Biserica strânsă prin Duhul Sfânt din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile trăiește prin credință din viața Capului ei o viață care este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Mădularele ei sunt într-adevăr acum copii ai lui Dumnezeu, dar ce vor fi ei în viitor nu s-a arătat încă (1 Ioan 3.2). Ei sunt însă lepădați de fii veacului acesta, așa cum este încă și Capul lor, ei sunt considerați ca „gunoiul lumii, lepădătura tuturor” (1 Corinteni 4.13). Deoarece prin trupul lor ei aparțin acestei creații, care suspină, și ei suspină din pricina slăbiciunii lor (Romani 8.22-23). Este timpul împrăștierii și plângerii, în timp ce lumea se bucură (Ioan 16.20).

Unii au adormit deja în Domnul și așteaptă învierea trupului lor legat de țărână. Cei rămași în urmă se plâng, căci atâta timp cât ei sunt în trupul acesta, sunt „departe” de Domnul (2 Corinteni 5.6). Ce multe lupte sunt pentru ei împotriva unei lumi vrăjmașe, împotriva cărnii, împotriva diavolului, care permanent îi pândește, ca să înghită pe vreunul dintre ei și caută să-i reușească prin viclenia lui să-i înșele! Ah, veacul acesta este pentru ei cu siguranță „veacul rău de acum” (Galateni 1.4), și ei nu ar putea purta povara lui dacă nu ar avea credința, nădejdea și dragostea ca sprijin al lor (1 Corinteni 13.13).

În veacul viitor toate mădularele Adunării înviate și transformate la glasul Capului lor vor fi răpite la cer în întâmpinarea Lui și vor fi pentru totdeauna la El (1 Corinteni 15.51-52; 1 Tesaloniceni 5.10). Când Îl vor vedea așa cum este El, ele vor fi ca El nu numai în felul lor de gândire și în gândurile Lui, ci și în același trup. Trupul acesta, care poartă chipul lui Adam cel pământesc, va purta atunci chipul lui Adam cel ceresc. Timpul împrăștierii, al luptei și al plânsului va fi trecut pentru totdeauna. Atunci va fi sosit momentul despre care Mântuitorul a vorbit ucenicilor Săi, spunându-le: „Vă voi vedea din nou și inima voastră se va bucura și nimeni nu va lua de la voi bucuria voastră” (Ioan 16.22). „Pelerinii” oboșiți vor intra în patria lor, mireasa va fi unită cu Mirele ei preaiubit. După ce ea va fi alcătuit suita Lui, când El va veni să Se răzbune pe vrăjmașii Lui și să ia în posesiune Împărăția Sa, ea va domni împreună cu El peste moștenirea Sa, Israel și națiunile. Cei doisprezece apostoli ai Lui vor sta pe douăsprezece scaune de domnie, ca să judece pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel, și sfinții Lui vor judeca lumea (Matei 19.28; 1 Corinteni 6.2-3). „Și am văzut tronuri, și ei ședeau pe ele și li s-a dat să facă judecata ... și ei au înviat și au împărțit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți nu au înviat până când nu s-au împlinit cei o mie de ani. Aceasta este cea dintâi înviere. Fericit și sfânt este cel care are parte de cea dintâi înviere: asupra lor, a doua moarte nu are nici o putere; ei vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani” (Apocalipsa 20.4-6). Astfel se va împlini cântarea, pe care Adunarea poate începând de acum prin credință să o cânte: „Tu ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu, prin sângele Tău, din orice seminție și limbă și popor și națiune și i-ai făcut împărați și preoți pentru Dumnezeul nostru și vor împărăți peste pământ” (Apocalipsa 5.9-10).